

Vážení naši čitatelia!

Blíži sa koniec roka a aj my v redakcii sme sa rozhodli bilancovať, čo nás počas uplynulého roka postretlo, čo sme napísali alebo čo sme z rôznych dôvodov napísať nestihli, ale chceli sme...

V tomto kalendárnom roku naše aj vaše Novinky spod Hradiska vyšli celkom štyrikrát. Od prvého jarného čísla sme čitateľov pravidelne informovali o tom, čo sa v obci udialo, alebo o tom, čo sa chystá. Priniesli sme reportáže a články z obce, zo školy, z kultúrnych aj športových podujatí, ktorých aj v tomto roku bolo naozaj dosť. V stálych rubrikách sa vám prihovárali starosta obce a poslanci obecného zastupiteľstva. Prostredníctvom obecných novín sa dostávali k občanom všetky dôležité informácie z obecného úradu a samosprávy, čo je jedna z ich najdôležitejších úloh. Iste, dá sa namietaf, že internetová stránka obce informuje s väčšou periodicitou a rýchlejšie. Medzi občanmi je však veľa takých, ktorí internetu prílišnú pozornosť nevenujú. A mnohí z nás uprednostnia tlačené slovo na papieri pred jeho digitálnym zobrazením.

Okrem redakcie a predstaviteľov samosprávy sú autormi textov viac-menej stáli spolupracovníci, ktorí sa angažujú v jednotlivých oblastiach spoločenského života v obci. Informujú nás o dianí v kultúre, školstve, športe a prinášajú informácie o aktivitách našich seniorov. Už tradične ste si mohli v novinách prečítať zaujímavé články z histórie či príhody, ktoré pre nás pripravoval Ján Turčan st., články o dianí v obecnom hasičskom zbore, ktoré pre nás písal Palko Marčok, či príspevky správcu našej farnosti Miroslava Kurica. Každým rokom sa snažíme v novinách priniesť niečo nové, pre občanov zaujímavé. V tomto roku sme uskutočnili menšie zmeny v usporiadaní niektorých článkov a rubriek a zamerali sme sa na interview s ľuďmi, ktorí majú korene v našej obci a úspešne pôsobia nielen v jej blízkom okolí, ale aj v ďalekom svete.

Rovnako ako v minulosti, aj teraz by sme boli radi, keby sme v novinách mohli uverejniť aj články od vás, milí naši čitatelia. Od našich spoluobčanov, ktorí takisto v obci žijú, na dianie sa zúčastňujú alebo ho zopodlia sledujú. Iste mnohí z vás majú na jeho podoby vlastný názor, no nemajú odvahu vyjadriť ho a tak prispieť do verejnej diskusie. Najmä mladší komunikujú prostredníctvom sociálnych sietí a internetu, ale tie nie sú dostupné každému, a tak je odozva príliš malá. Ak cítite potrebu, nebojte sa napísať, čo sa vám páči alebo aj nepáči. My takisto potrebujeme odozvu, nové podnety a inšpiráciu. Pevne veríme, že aj s vašou pomocou budú naše Novinky stále lepšie a kvalitnejšie. Veď na jar uplynulo presne 10 rokov odvtedy, čo v roku 1997 vyšlo ich prvé číslo. Aj táto skutočnosť nás priviedla k zamysleniu nad ich obsahom, zmyslom, poslaním...

Už len niekoľko dní nás delí od príchodu nového roka. Roka, ktorý nám môže priniesť nové možnosti a možno aj nové nádeje. Príde čas predsavzatí, prání a srdečných stískov rúk. Prijmite aj od nás, z redakcie jubilujúcich Noviniek spod Hradiska, túto pomyselnú ruku na znak vďaky za priazeň a kladné, ale i kritické ohlasy. A tiež ako poďakovanie za spoluprácu všetkým tým, ktorí počas uplynulých desiatich rokov pomáhali novinky tvoriť.

Zuzana Kováčová, Martin Lokša

Príhovor starostu

■ Vážení spoluobčania!

Znovu sa priblížil ten nádherný čas lásky, pokoja a porozumenia. Stretne sa pri najkrajšom štedrovečernom stole s najbližšími a priateľmi, aby sme spolu prežili neopakovateľné chvíle radosti, pohody a harmónie za zvuku vianočných kolied či pri tónoch tej najkrajšej vianočnej piesne – Tichej noci. Je to aj čas, kedy v nádherné rozsvietených cintorínoch

s láskou a pokorou spomíname na našich najbližších, ktorí už nie sú medzi nami. Je to obdobie, kedy sa každý z nás snaží o splnenie snov a túžob pre svojich blízkych.

No nie každý má možnosť zažiť túto atmosféru v rodinnom kruhu. Je len na nás, ako široko otvoríme naše oči a srdcia a všimneme si tých, ktorí potrebujú poznať čaro ľudskej spolupatričnosti, a to nielen v tomto vianočnom čase. A pritom niekedy treba ozaj veľmi málo na to, aby sme kus svojho šťastia preniesli tam, kde je ho nedostatok.

S blížiacim sa koncom kalendárneho roka prichádza čas bilancovania a hodnotenia dosiahnutých výsledkov. Preto mi

dovoľte, aby som vyjadril veľkú úctu a poďakovanie všetkým tým, ktorí v priebehu uplynulého roka svojou prácou prispeli k rozvoju našej obce.

Milí spoluobčania, v mene svojom, poslancov obecného zastupiteľstva, ako aj všetkých zamestnancov obecného úradu vám prajem pokojné a radostné prežitie nastávajúcich sviatkov. Želám vám splnenie všetkých vašich prianí a predsavzatí, nech vás všetkých atmosféra Vianoc naplní pravým pokojom, láskou, radosťou, zdravím a Božím požehnaním.

Branislav Čižmárik

Čo je nové v obecnej legislatíve...

■ V období mesiacov október – december obecné zastupiteľstvo obce Nemecká (ďalej OZ) zasadalo spolu trikrát, a to v dňoch 20. októbra, 10. novembra a 8. decembra 2017.

Na mimoriadnom zasadnutí dňa 20. októbra OZ poverilo starostu obce vykonaním verejného obstarávania na modernizáciu verejného osvetlenia v obci, čím sa obec priblížila k jej realizácii a tým aj ku skvalitneniu života občanov. Výsledok tohto snaženia starostu obce a zastupiteľstva bude môcť verejnosť reálne vidieť po ukončení verejného obstarávania. Následne OZ v súlade so zásadami odmeňovania schválilo odmenu vo výške 550 € (brutto) pre p. Danu Klincovú – poslankyňu OZ a predsedníčku komisie pre kultúru a šport – za organizáciu podujatí v roku 2017. Uvedená odmena je prejavom vďaky občanov, starostu a poslancov OZ za prácu komisie pod jej vedením, za aktivitu, čas a úsilie nad rámec bežných povinností predsedníčky a členov komisie.

Na zasadnutí dňa 10. novembra OZ vzalo na vedomie informáciu o plnení uznesení OZ z prechádzajúceho zasadnutia prednesenú hlavným kontrolórom obce Nemecká. Nájomné zmluvy medzi ZŠ s MŠ Nemecká a nájomcami (Joga v bežnom živote, V-Fit club a p. Nadežda Sojaková) sú platné do konca roka, takže nové musia byť uzatvorené najneskôr k 31. 12. 2017. Následne starosta obce oboznámil poslancov o priebehu volieb do vyšších územných celkov 2017 a poďakoval zamestnancom, ktorí pracovali na ich zabezpečovaní. Oprava cesty na Mládežníckej ulici prebehla bez problémov, v súčasnosti je už dielo prebraté. Rekonštrukcia strechy na prístavbe hasične bude ukončená ukotvením hromozvodu a revíziou. Čaká sa na vypracovanie ponuky na výmenu sadrokartónového stropu v zasaďke. Bude takisto potrebné riešiť kúrenie v garáži hasične, kde je umiestnené nové vozidlo a protipovodňový vozík, ktoré nie sú majetkom obce. Starosta vysvetlil zámer výstavby ochranného hradenia toku Hron, priblížil technické inštalovanie stavby. Do konca novembra by mali byť hotové plastové okná na budovu obecného úradu. Detské preliezačky v „dolnej škole“ v Zámostí boli odstránené, nakoľko nespĺňali bezpečnostné parametre detského ihriska, za čo hrozí udelenie pokuty. Aktívni zamestnanci vyčistili odvodňovacie kanály v obci.

OZ vzalo na vedomie správu o výchovno-vzdelávacej činnosti v ZŠ s MŠ v Nemeckej, ktorú predložila a predniesla riaditeľka ZŠ s MŠ v Nemeckej Mgr. Anna Petrášová, PhD. OZ odporučilo starostovi obce správu schváliť. Ďalej boli prerokované požiadavky školy ohľadne vybavenia kuchyne konvektomatom a stavebných úprav budovy školy. Všetky tieto investičné zámery budú realizované a kryté rozpočtom v roku 2018.

Zastupiteľstvo schválilo odpredaj pozemkov pre občanov obce na základe ich žiadostí o vysporiadanie vlastníckych vzťahov k svojim nehnuteľnostiam. V týchto prípadoch sa jedná

o pozemky, ktoré sú na liste vlastníctva obce a nachádzajú sa buď pod nehnuteľnosťami občanov, resp. v ich tesnej blízkosti. Týmto spôsobom dôjde k zrealizovaniu skutočného stavu so stavom právnym. Uznesením č. 86/2017 bolo schválené Všeobecne záväzné nariadenie obce Nemecká č. 3/2017 o zavedení a poskytovaní elektronických služieb s cieľom zjednodušiť spracovávanie elektronických podaní a ich elektronické vybavenie. OZ neschválilo poskytnutie dotácie na činnosť centra voľného času pre žiakov s trvalým pobytom v obci Nemecká pre subjekty so sídlom mimo územia obce (v Banskej Bystrici). Schválilo zmluvu o dielo na obnovu a vykonávanie prevádzky a údržby sústavy verejného osvetlenia obce Nemecká. Bol tiež schválený predaj prebytočného majetku obce – terénneho motorového vozidla zn. UAZ-469Bi, a to na základe výsledku vyhodnotenia doručených cenových ponúk za sumu 1050 €. Následne OZ schválilo spracovanie štúdie lokality Kejda a rozdelenie parcely č. C-KN 1806/13 na 5 stavebných pozemkov. Predmetom rokovania bol aj návrh rozpočtového opatrenia č. 3, ktorého podstatou bol presun položiek rozpočtu obce, ktoré nie sú čerpané, do položiek, ktoré by v horizonte do konca rozpočtového roka 2017 mohli byť prečerpané. OZ určilo inventarizačné komisie na vykonanie inventúry majetku obce k 31. 12. 2017.

Na záver zasadnutia zastupiteľstvo uložilo hlavnému kontrolórovi obce Nemecká vykonanie kontrol zákonnosti procesu zmeny dodávateľov elektrickej energie a plynu pre ZŠ s MŠ Nemecká, procesu objednávaní, výkonu a úhrady čerpania septikových a žump vykonávaných obcou Nemecká a kontrolu procesu vydávania rybárskych lístkov vydaných obcou Nemecká.

Poslednýkrát v tomto roku sa poslanci stretli na zasadnutí 8. decembra. Jeho hlavnými témami boli rozpočet obce na rok 2018 a Všeobecne záväzné nariadenie č. 4/20017 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady. Jednaniu o obecnom rozpočte predchádzalo schválenie dotácií organizáciám a občianskym združeniam sídliacim v obci. Jednotlivé žiadosti a vyúčtovanie za aktuálny kalendárny rok doručili všetky organizácie v stanovenej lehote. Následná kontrola vyúčtovania rozhodla, či sa daným žiadostiam vyhovie alebo nie. Kontrolou účtovných dokladov sa zistilo, že väčšina organizácií s poskytnutou dotáciou naložila hospodárne a v súlade so zákonom. U futbalového klubu Sokol Nemecká sa kontrolou účtovných dokladov zistilo, že časť poskytnutých finančných prostriedkov bola vynaložená nielen neehospodárne, ale aj neprípustne (na nákup alkoholických nápojov). Z uvedeného dôvodu bude v ďalšom kalendárnom roku futbalovému klubu dotácia znížená o 800 €. Časť finančných prostriedkov musí byť vrátená do rozpočtu obce do 31. 12. 2017. Ďalšia zmena v rozpočte súvisela so znížením financií na

odmeny zamestnancov obce z pôvodných 5180 € na 1295 €. Dodatočne bol zapracovaný kapitálový výdavok na kúpu pozemku pod parkovisko pri kostole vo výške 1500 €.

V oblasti daní v roku 2018 k veľkým zmenám nedôjde. Daňová sadzba za stavby a pozemky zostáva nezmenená. Radikálna zmena nastáva u dane za psa. Od budúceho kalendárneho roka nebude nikto od tejto dane oslobodený, budú ju teda povinní zaplatiť všetci občania bez rozdielu veku. Dôvodom na zmenu je skutočnosť, že v okolitých obciach bola táto výnimka napadnutá prokuratúrou ako diskriminačná. Táto zmena sa odzrkadlí aj v daňových priznaniach, pri ich podávaní budú dotknutým starším občanom nad 75 rokov nápomocní poslanci OZ. Pozitívnou zmenou v novom roku bude zníženie ročnej platby za komunálny odpad takmer o 3 €. Toto zníženie je možné vďaka úspešnému vymáhaniu pohľadávok od doterajších dlžníkov.

Hlavný kontrolór obce Michal Vetrák predniesol závery z vykonaných kontrol. Kontrolou dodávateľov energií pre ZŠ s MŠ v Nemeckej boli zistené nedostatky v oblasti verejného obstarávania týchto služieb, ktoré však siahajú niekoľko rokov dozadu. V záujme ich odstránenia preto výsledok kontroly predjedná starosta obce s riaditeľkou školy. Cieľom kontroly procesu vydávania rybárskych lístkov obcou Nemecká bolo overiť objektívny stav a súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Málokto by však vie, že príjem z predaja rybárskych

lístkov je jedným z vlastných príjmov našej obce, ktorý ročne do jej rozpočtu prinesie cca 300 €. Pri kontrole procesu vydávania lístkov nedospel kontrolný orgán k žiadnym negatívnym zisteniam.

Dobre zabehnutý denný stacionár pre seniorov bude na konci roka zatvárať svoje brány. Poslanci sa rozhodli v budúcnosti jeho fungovanie podporiť, či už ako samostatného právneho subjektu, alebo priamo pod hlavičkou obce. Tento prechod však nebude kontinuálny, zmeny bude treba podložiť povoleniami, ktoré treba vybavovať nanovo. Poslanci vyjadrili súhlas s tým, aby obcou dotovaný stacionár slúžil nielen starším občanom z našej obce, ale aj z okolia, ako to bolo doteraz.

V mene všetkých poslancov želáme našim občanom pohodové prežitie vianočných sviatkov v kruhu najbližších, do nového roku hlavne pevné zdravie a šťastnú ruku pri voľbe ako starostu, tak aj poslancov obecného zastupiteľstva.

*Za obecnú radu obce Nemecká:
Branislav Piši a Marcela Kohútová*

Malé právne okienko

Zákon č. 357/2004 Zb. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov

Musím konštatovať, že pri svojom pôsobení v komunálnej politike sa pri uplatňovaní práva v samospráve stále stretávam s problémami. Viackrát som už písala o zákone č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení ako o základnom pilieri fungovania obecnej samosprávy. Po rokoch hodnotím, že tento zákon má veľkú dieťu, a to v absencii sankcií.

Oveľa účinnejším je ústavný zákon č. 357/2004 Zb. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, prostredníctvom ktorého je možné dosiahnuť nielen sankciu, ale aj odstránenie samotnej činnosti starostov a primátorov, ktorá odporuje verejnému záujmu. Nemalú úlohu tu hrá komisia na ochranu verejného záujmu, ktorá je jedinou povinne zriadenou komisiou pri obecných a mestských zastupiteľstvách. Ako jediná pozostáva len z poslancov obecného zastupiteľstva. Neposlanec nemôže byť jej členom. V našej obci sú jej členmi traja poslanci, ktorí zastupujú politické strany. Väčšinou je táto komisia aj poslancami vnímaná ako komisia, ktorá každý rok v marci kontroluje majetkové priznanie starostu obce. Jej význam je oveľa väčší, ale veľmi málo známy a využívaný.

Nástroj na ochranu verejného záujmu máme, len ešte potrebujeme vôľu využiť ho. Snahy riešiť konflikt verejného a súkromných záujmov sa v slovenskej legislatíve objavujú od začiatku existencie Slovenskej republiky. V 90. rokoch boli prijaté dva zákony, týkajúce sa rozporu záujmov verejných funkcionárov. Ani jeden z nich nesplnil očakávania, oba boli neefektívne a v praxi neaplikovateľné. Až začiatkom roku 2004 NR SR schválila poslanecký návrh ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov. V hlasovaní boli vyslovene proti tomuto návrhu len dvaja zákonodarcovia z radov HZDS. Zákon platí od októbra 2004 a verejný a osobný záujem definuje vo svojom článku 3. Verejný záujem je v jeho chápaní taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým alebo mnohým občanom.

Osobný záujem je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech verejnému funkcionárovi alebo jeho blízkym osobám. Rozpor záujmov je v chápaní tohto zákona skutočnosť, keď verejný funkcionár pri výkone svojej funkcie uprednostní osobný záujem pred verejným. Konflikt záujmov upravujú aj iné zákony, ale len okrajovo. Napríklad zákon o obecnom zriadení definuje nezlučiteľnosť niektorých povolaní s pozíciou funkcionárov obcí (starostu a poslancov obecného zastupiteľstva). Zákon o výkone práce vo verejnom záujme zasa upravuje prijímanie rodinných príslušníkov za zamestnancov obecných úradov.

Povinnosti vyplývajúce zo zákona možno rozdeliť do piatich kategórií v troch oblastiach:

- všeobecné povinnosti a obmedzenia;
- povinnosti a obmedzenia počas výkonu mandátu – zákazy výkonu niektorých povolaní a oznámenie funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov, deklarovanie záujmu pri prerokovávaní bodu počas zasadnutia zastupiteľského zboru;
- povinnosti a obmedzenia počas skončenia mandátu – obmedzenie výkonu niektorých povolaní a oznámenie o tejto skutočnosti.

Zo všeobecných ustanovení za zmienku stojí napr. to, že verejný funkcionár nesmie prijímať dary alebo navádzať iného na poskytovanie darov, majetok od štátu nemôže nadobúdať inak ako verejnou súťažou alebo vo verejnej dražbe. To sa vzťahuje aj na blízke osoby verejného funkcionára. Ďalej nesmie využívať svoju funkciu, právomoci z nej vyplývajúce a informácie nadobudnuté pri výkone alebo v súvislosti s jej výkonom na získanie výhod vo svoj prospech a v prospech jemu blízkych osôb.

Pomerne krátke dejiny tohto zákona ukázali, že práve táto časť je jeho slabinou. Väčšina jednotlivých zákazov je príliš nekonkrétna na to, aby boli sankcie za ich porušenie obhájiteľné pred súdmi. Napríklad zákaz zneužívať informácie. Pod týmto ustanovením si ťažko predstaviť niečo konkrétne, hoci intuitívne všetci čitatelia vedia, o čo ide. Napríklad prezradenie prípravy zmeny územného plánu zastupiteľstvom, ktorá zhodnotí konkrétne pozemky v katastri obce. Viem, že sa také deje, ale dokázať sa to prakticky nedá.

Inštitúciou dozoru na účely tohto ústavného zákona je už spomenutá komisia pre ochranu verejného záujmu. Medzi jej najdôležitejšie právomoci patrí:

- prijímať a analyzovať oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov verejných funkcionárov a oznámenia podávané starostami obcí po skončení ich mandátu,
- konať vo veci rozporu verejného a súkromného záujmu a svoje zistenia spolu s návrhom na uloženie sankcie predkladať obecnému zastupiteľstvu.

Rozhodnutie o zistení rozporu verejného a súkromného záujmu musí komisia uznesením konštatovať aj s príslušnými sankciami. Zákon obsahuje ich presný výpočet a prehrešky voči zákonu, za ktoré sa sankcia ukladá. Väčšina z nich je finančná, ale obecné zastupiteľstvo môže v závažných prípadoch zbaviť verejného funkcionára mandátu. Je na to potrebná nadpolovičná väčšina poslancov. Záver musí mať vždy formu rozhodnutia, potrestaný verejný funkcionár sa môže do 30 dní od doručenia voči rozhodnutiu obecného zastupiteľstva odvolať na Ústavný súd Slovenskej republiky.

V dejinách našej republiky bol tento zákon úspešne aplikovaný v obci Zemianska Olča v okrese Komárno. Starosta už dlhšiu dobu nereagoval na žiadosti poslancov o zvolanie obecného zastupiteľstva a permanentne ignoroval uznesenia OZ, prípadne zasadnutia nezvolával aj celý rok. Z tohto dôvodu zvolala

zasadnutie poverená poslankyňa. Obecné zastupiteľstvo po rokoch pristúpilo k využitiu tohto ústavného zákona a prijalo na svojom zasadnutí rozhodnutie, ktorým bola starostovi uložená pokuta vo výške dvanásťnásobku jeho mesačného platu, čo bolo 16 440,62 €. Starosta rozhodnutie zastupiteľstva o uložení pokuty ignoroval. Obec Zemianska Olča zastúpená obecným zastupiteľstvom podala na základe už platného rozhodnutia návrh na začatie exekúcie.

Obecné zastupiteľstvo, poučené okolnosťami, zopakovalo tento postup a na svojom zasadnutí v decembri 2009 prijalo rozhodnutie o strate mandátu starostu obce. Napriek doručeniu rozhodnutia exstarosta naďalej vykonával všetky právomoci starostu a na výzvy poslancov nereagoval. Obrat nastal až po zrušení oprávnenia nakladať s účtami obce. Zastupiteľstvo svojím uznesením poverilo dvoch poslancov disponovaním s účtami obce a schválilo vyhotovenie podpisových vzorov pre všetky banky, v ktorých mala obec účty. Na základe tohto uznesenia bol exstarosta odstavený od finančných prostriedkov obce a poverená poslankyňa sa mohla ujať riadenia obce ako starostka. On napriek tomu odmietal sprístupniť kanceláriu. Tento stav trval dva týždne. Napokon sa poslanci rozhodli konať podľa vlastného výkladu pojmu samospráva. Komisionálne s privolaným zámočníkom otvorili kanceláriu starostu. Exstarosta privolať hliadku polície, ktorá po preukázaní uznesení obecného zastupiteľstva nechala poslancov konať podľa vlastného uváženia. Od prijatia rozhodnutia až do reálneho prevzatia funkcie štatutára obce zastupujúcou starostkou uplynulo takmer deväť mesiacov.

Sama poznám dvoch poslancov z tejto obce, ktorí boli v spomenutom boji aktívni. Musím sa občas pousmiať nad tým, ako napriek chybám v skloňovaní v slovenskom jazyku tento boj úspešne vyhrali odvolávajúci sa na Ústavný zákon SR. Našej obci želám, aby po takýchto prostriedkoch nikdy nemusela siahnuť a aby občania vždy za starostu volili človeka, ktorému ľudské hodnoty nie sú cudzie.

Marcela Kohútová

Výsledky krajských volieb

Volieb do vyšších územných celkov, ktoré sa konali v sobotu 4. novembra 2017, sa v našej obci zúčastnilo spolu 648 občanov. Z celkového počtu 1472 oprávnených voličov v našej obci je to 44 %. Žiaľ, nie všetci zúčastnení voliči označili volebné lístky správnym spôsobom. Pre voľby poslancov do zastupiteľstva bolo správne označených 625 a pre voľby predsedu samosprávneho kraja 633 volebných lístkov.

Najvyšší počet hlasov z kandidátov na poslancov získal tunajší rodák Juraj Lokša, ďalej starostka susednej Predajnej Tatiana Čontofalská a brezniansky primátor Tomáš Ábel. Z nich

sa v konečnom dôsledku do krajského zastupiteľstva za náš okres Brezno dostal len Tomáš Ábel spolu s kandidátkami Martinou Juhaniakovou, Danielom Struhárom, Evou Laurinc Wolframovou a Miroslavom Fašangom.

Z kandidátov na predsedu Banskobystrického samosprávneho kraja bol v Nemeckej najúspešnejší Ján Lunter, za ním nasledovali Marian Kotleba a Martin Juhaniak. Bystrickým županom sa napokon stal kandidát Ján Lunter. Podrobné výsledky hlasovania v našej obci sú zachytené v tabuľkách.

Martin Lokša

Počet platných hlasov odovzdaných pre kandidátov na poslancov zastupiteľstva za okres Brezno

por. č.	kandidát	okrsok 1	okrsok 2	spolu
1.	Tomáš Ábel, JUDr., PhD., nezávislý kandidát	113	113	226
2.	Peter Bánik, Ing., SNS	13	5	18
3.	Andrej Barančok, Mgr., nezávislý kandidát	14	10	24
4.	Milan Belko, Mgr., nezávislý kandidát	21	13	34
5.	Ivan Bobák, Bc., Strana zelených Slovenska	4	4	8
6.	Ivan Brozman, Ing., nezávislý kandidát	6	8	14

por. č.	kandidát	okrsok 1	okrsok 2	spolu
7.	Ján Ciglan, SaS, OLANO, NOVA, KDH, OKS	11	8	19
8.	Tatiana Čontofalská, Ing., Smer – sociálna demokracia	127	161	288
9.	Jaroslav Demian, Ing., Smer – sociálna demokracia	45	48	93
10.	Miroslav Fašang, Ing., nezávislý kandidát	24	24	48
11.	Michal Gubár, SLS A. Hlinku	11	6	17
12.	Peter Halás, Ing., SLS A. Hlinku	7	3	10
13.	Janka Halgašová, Sme rodina – B. Kollár	17	17	34
14.	Jozef Harvan, Strana rómskej koalície	2	3	5
15.	Martin Juhaniak, Mgr., nezávislý kandidát	85	76	161
16.	Michal Kantor, Mgr., Strana zelených Slovenska	20	9	29
17.	Andrea Kirschová, Mgr. art., nezávislá kandidátka	13	15	28
18.	Jozef Krutel, Kotleba – LSNS	16	32	48
19.	Zuzana Kúdelková, PhDr., KSS	12	9	21
20.	Eva Laurinc Wolframová, MUDr., nezávislá kandidátka	47	66	113
21.	Juraj Lokša, Mgr., SaS, OLANO, NOVA, KDH, OKS	195	138	333
22.	Milan Macuľa, Ing., Kotleba – LSNS	23	33	56
23.	Andrej Majerík, Vzдор – strana práce	3	2	5
24.	Elena Majerová, Mgr., Strana moderného Slovenska	8	4	12
25.	Adriana Mojžišová, Mgr., Strana moderného Slovenska	2	4	6
26.	Ján Mora, Kotleba – LSNS	26	46	72
27.	Bohuslav Nemky, Smer – sociálna demokracia	16	28	44
28.	Peter Ondriaš, Mgr., Šanca	7	10	17
29.	Marian Pavúk, nezávislý kandidát	20	9	29
30.	Ingrid Poliaková, PhDr., SNS	7	6	13
31.	Marcel Pollák, PhDr., SNS	11	8	19
32.	Slavomír Pôbiš, Mgr., SaS, OLANO, NOVA, KDH, OKS	25	26	51
33.	Ján Račák, Mgr., Smer – sociálna demokracia	17	15	32
34.	Jerguš Ridzoň, nezávislý kandidát	13	12	25
35.	Martin Ridzoň, Ing., PhD., nezávislý kandidát	20	26	46
36.	Peter Ridzoň, Kotleba – LSNS	20	31	51
37.	Vratko Strmeň, nezávislý kandidát	30	19	49
38.	Daniel Struhár, Mgr., nezávislý kandidát	25	17	42
39.	Lubica Štugnerová, Bc., MA, SaS, OLANO, NOVA, KDH, OKS	27	11	38
40.	Roman Švantner, Ing., Doma dobre	14	11	25
41.	Jozef Tokár, nezávislý kandidát	44	39	83
42.	Marek Trnavský, Ing., SaS, OLANO, NOVA, KDH, OKS	16	7	23
43.	Juraj Uhrin, Ing., nezávislý kandidát	19	5	24

**Počet platných hlasov odovzdaných pre kandidátov na predsedu
Banskobystrického samosprávneho kraja**

por. č.	kandidát	okrsok 1	okrsok 2	spolu
1.	Viliam Baňák, Ing., Jednota – ľavicová strana Slovenska	1	1	2
2.	Miroslav Gálik, PaedDr., Národ a spravodlivosť – naša strana	2	3	5
3.	Pavel Greksa, Ing., nezávislý kandidát	0	1	1
4.	Martin Juhaniak, Mgr., nezávislý kandidát	56	53	109
5.	Michal Kantor, Mgr., Strana zelených Slovenska	3	0	3
6.	Igor Kašper, Ing., nezávislý kandidát	25	16	41
7.	Martin Klus, doc., PhD., MBA, SaS, OLANO, NOVA, KDH, OKS	7	7	14
8.	Vojtech Kőkény, Mgr., Strana rómskej koalície	0	0	0
9.	Marian Kotleba, Ing., Mgr., Kotleba – LSNS	79	83	162
10.	Ján Lunter, Ing., nezávislý kandidát	136	139	275
11.	Stanislav Mičev, PhDr., PhD., nezávislý kandidát	1	5	6
12.	Zdenek Očovan, Ing., Nezávislosť a jednota	0	0	0
13.	Alena Pivovaráčiová, PhDr., Nový parlament	0	1	1
14.	Ivan Saktor, Mgr., nezávislý kandidát	2	1	3
15.	Jozef Sásik, Ing., SLS A. Hlinku	0	0	0
16.	Jozef Šimko, JUDr., nezávislý kandidát	1	0	1
17.	Milan Urbáni, MUDr., CSc., MPH, Strana moderného Slovenska	5	5	10

Jeseň 2017 v domove Hron

Prijímatelia sociálnej služby domova Hron dostali možnosť využiť svoje vedomosti i zručnosti a zároveň sa naučiť aj nové techniky ručných prác. 3. októbra sme pokračovali kreatívnymi dielňami. Pri spoločnom stretnutí s p. Fabriciusovou z Kreatívneho sveta Lavendel v Brezne si vyrobili ozdoby z hlíny a 4. októbra hudobný nástroj kalimbu s p. Bolfom z BOLF instruments zo Sliača. V októbri, mesiaci úcty k starším, organizujeme Akadémiu európskeho seniora. V rámci nej prijímateľov sociálnej služby so svojím hudobným programom 9. októbra potešili seniori z Denného centra Prameň z Brezna. Hudba a spev nepoznajú hranice, ale, naopak, spájajú všetkých ľudí, zabíjajú smútok a mažia každodenné starosti. 25. októbra sme si spoločne so žiakmi II. ročníka ZŠ Nemecká zaspievali na II. ročníku

ukončili Akadémiu európskeho seniora s členmi Občianskeho združenia zdravotne postihnutých z Brezna.

Vďaka Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny SR a spoločnosti Hartmann-Rico existuje už 6 rokov projekt Dobrá duša, v rámci ktorého je každoročne oceňované jedno zariadenie pre seniorov a traja seniori. Domov dôchodcov a domov sociálnych služieb Hron získal už po druhýkrát čestné uznanie za vytváranie výnimočného prostredia pre dobrovoľnícku pomoc, podporu dobrých projektov pre seniorov a ochotu byť ľudským v každej chvíli. Za dobrovoľnícku činnosť získala v kategórii jednotlivcov titul Dobrá duša naša obyvateľka Mária Sojaková, ktorá prispela k výzdobe priestorov zariadenia sociálnych služieb krásnymi háčkovanými dielkami.

Dňa 6. novembra sme si pripomenuli 16. výročie otvorenia nášho domova. Klienti a zamestnanci zariadenia si spoločne zaspomínali a premerali cestu, ktorou prešli. Vynorilo sa nám v pamäti nespočetné množstvo viac či menej významných udalostí, úspechov, všedných i slávnostných okamihov, no i veľa starostí a prekážok, ktoré sme spolu museli prekonať. S divadelným predstavením nám prišli zagrať herci Divadla Portál z Prešova. Deň sv. Huberta sme si v našom zariadení pripomenuli 9. novembra besadou s lesným pedagógom pánom Zázrivcom, zamestnancom š. p. Lesy SR, ktorý sa podelil o mnohé zaujímavosti zo života lesných zvierat žijúcich na území nášho krásneho Slovenska. Medzinárodný deň študentstva nám pripomenuli študentky zo súkromnej akadémie EBG z Brezna.

Darovanie krvi je prejavom ľudskosti a malo by sa stať súčasťou života každého zdravého človeka. Pár litrov tejto vzácnej tekutiny prúdi v každom z nás. Rozhodnutie darovať krv môže zásadne ovplyvniť osud iného človeka

SuperStar. Podujatie sa všetkým zúčastneným páčilo a veríme, že sa o rok stretneme znova. Pokračovali sme 26. októbra návštevou študentov zo Strednej odbornej školy techniky a služieb v Brezne. Pripravili si pre nás bohatý program a sladké potešenie v podobe koláčika a kávy. 30. októbra sme so spevom

a zachrániť mu život. V spolupráci s Národnou transfúznou službou sa 28. novembra prostredníctvom mobilnej jednotky opakovanne konal odber krvi aj v našom zariadení.

Margita Šurábová

V škole sa nenudíme!

Školský rok 2017/2018 prišiel znenazdania a rýchlo ako blesk. Znovu sme o rok starší a bohatší o nové skúsenosti. Učitelia aj deti vošli do školskej brány v očakávaní, čo nové nám rok priniesie. A veruže aj priniesol. Za nami je ešte len I. štvrťrok, ale i napriek tomu sme toho zažili dosť. Privítali sme deväť úžasných prváčikov, ktorí sú chytiví do práce, pilne sa učia písmenká a čísla a my všetci im držíme všetky prsty, aby sa im darilo. Naši piatáci absolvovali prvú životnú skúšku – Testovanie 5. Deviataci si vyberajú svoje budúce povolania, a tak navštevujú rôzne stredné školy, aby sa správne rozhodli. V škole sa stretávame s našimi seniormi, s ktorými máme sem-tam aj spoločné aktivity. Naposledy sme mali spoločné tvorivé dielne, v rámci ktorých sme vyrábali krásne vianočné predmety. Pravidelne nás navštevuje pani Kološťová z NAPANT-u a učí naše deti chrániť a vážiť si krásy našej prírody, za čo jej ďakujeme.

V októbri sme mali Farebný týždeň zdravia. Počas celého týždňa sme chodili v oblečení, ktoré bolo vo vopred dohodnutej farbe. Okrem toho sme sa celý týždeň rozprávali o zdravej výžive a životospráve. Triedne kolektívy si taktiež navzájom pripravovali zdravé občerstvenie. Každý deň jedna trieda pripravila občerstvenie v podobe zeleniny, ovocia, pečiva a chutných nátierek, ktoré sme všetci ochutnávali počas veľkých prestávok.

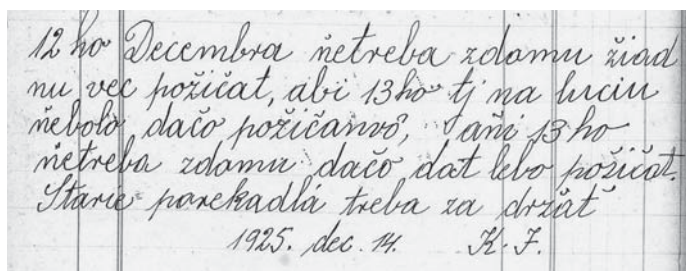
Zavítalo ku nám aj divadlo Clipperton s úžasnou a poučnou rozprávkou Popoluška. 1. decembra boli niektorí z nás na tradičnom vianočnom zájazde, tentoraz v Budapešti. Jednoducho, my sa v našej škole nenudíme!

Na záver by sme vám chceli popriať krásne a požehnané Vianoce, veľa zdravia a úspechov v novom roku 2018!

„Na Luciu nič požičati neslobodno...“

■ Deň Lucie – teda 13. december – bol našimi predkami považovaný za najnebezpečnejší v roku. V tomto predvianočnom období dlhých nocí a krátkych dní získavala tma prevahu nad svetlom, čo vytváralo priaznivé podmienky pre pôsobenie nečistých síl. V minulosti, ešte pred takými sto rokmi, bola viera v magické bytosti pevnou súčasťou života našich predkov. Podľa rozprávania starých ľudí bývali aj v Nemeckej a na okolí zdrojom strachu napríklad víly, pitimužici, vodníci či lesné ženy, ktoré sa volali cecernačky alebo grgolice. Nebezpečná bola aj svetlānoc – pohybujúce sa svetielko, ktoré dokázalo človeka vylákať do tmavých lesov a povláčiť ho po trní a močiarioch. Najväčší rešpekt však v každej obci vzbudzovali bosorky.

Dnes sa pomenovaniami striga alebo bosorka označuje zlá, hašterivá či zádrapčivá žena, ktorá ľuďom naokolo strpčuje život. Kedysi sa však toto označenie používalo s oveľa väčšou vážnosťou. Ľudia verili, že niektoré ženy vďaka spojeniu s nečistými silami majú moc pomáhať aj škodiť ľuďom či dobytku.

Za strigy boli často považované staršie ženy s hrbom alebo iným nápadným telesným hendikepom, ktorý sa považoval za diabolský znak. Podozreniam z bosoráctva sa často nevyhli ani opustené stareny, ktoré žili osamelo. Možno mali len uzavretú povahu, príliš nevyhľadávali spoločenský život a tým sa vymykali z bežného priemeru. Inakosť sa ani vtedy príliš netolerovala. Ako bosorky však boli niekedy označované aj gazdiné, ktorým nikdy nič nechýbalo, všetkého mali dostatok a v hospodárení sa im darilo. V takýchto prípadoch im zase okolie neodpúšťalo úspech a prosperitu, a preto ich podozrievalo zo spolupráce s temnými silami.

V Medzibrode vraj bosorku vedeli identifikovať na základe toho, že vodu na potoku naberala nie proti prúdu (ako všetci ostatní), ale v smere jeho toku. Aj väčšia žaba či cudzia čierna mačka bola automaticky považovaná za strigu.

Hlavným prejavom nadprirodzených schopností u bosoriek bolo, že vedeli porábať. Mohli človeka zakliať – privolať naňho chorobu, smrť či iné nešťastie. Dievčatá napríklad mohli porobiť, aby sa prespalo, čo sa v tých časoch považovalo za nesmiernu hanbu. Kravám vedeli odoberať mlieko alebo premeniť ho na krv. Vtedy hľadali spôsob, ako sa dostať do cudzej maštale a prísť do očného kontaktu s kravou alebo nadojeným mliekom. Ak chceli susedovi vydojiť kravu, prehodili cez plot plachticku používanú na nosenie batohov a poľahovaním za jej traky mlieko podojili do vlastného šochtára. Podobným spôsobom chodili na Veľký piatok dojiť vrbu popri Hrone.

Jeden nemečiansky gazda, ktorému kravy zrazu potratili mlieko, raz takto zrazil vo svojej maštali čiernu mačku. Spak ruky po nej hodil vidly, mačka zvršovala a ušla. Na druhý deň na ulici náročky vyzeral podozrivý sused. Ukázala sa až o týždeň, aj to s obviazanou rukou.

Zaujímavé bolo, akým spôsobom si tieto ženy „dobýjali baterky“. Iný uťah v Nemeckej vraj za letnej mesačnej noci nemohol spať, tak si sadol na gangu a fajčil. Vtom sa vraj – a bolo to presne o polnoci – voľačo biele mihlo na potoku. Nazdal sa, že to dáka zatúlaná hus, ale keď sa prizrel lepšie, zbadal nahú

ženu, len v plátennej košeli, ako sa mága vo vode. Takto si vraj bosorky pravidelne kúpaním za splnu mesiaca obnovovali svoju moc.

V snahe odvrátiť škodlivé pôsobenie stríg sa využívali viaceré magické prostriedky a dodržiavali mnohé zákazy. Na Luciu napríklad ženy nesmeli priasť ani vykonávať iné typické ženské práce. Ani chlapi sa nemali púšťať do nijakých vážnejších robôt. Nedávno som v Mýte pod Ďumbierom počul príbeh o mladučkej, asi 18-ročnej žene, ktorá sa neznášala s mužom a túžila po inom. Ráno na Luciu muža zakliala, aby nedožil večera. A stalo sa. Z hory ho pred večerom doniesli zabitého v plachte. Niektorí ľudia podnes tieto magické úkony berú vážne. Aj starší rozprávač, ktorý mi tento príbeh vykladal, ho zakončil so slovami: „Nemal v hore čo robiť, veď dobre vedel, čo je za deň.“

V deň Lucie vraj bosorky od rána hľadali príležitosť, ako vojsť do cudzieho dvora či domu a niečo si požičať. Cez požičaný predmet totiž vedeli ovplyvniť dianie v dotyčnom gazdovstve. Preto sa na Luciu nič z domu nepožičiavalo a každá žena, ktorá sa rozhodla prísť v tento deň na návštevu, bola automaticky považovaná za bosorku. Už od rána, hneď, ako sa rozvidnelo, chodili po dedine vinšovať malí chlapi – hovorilo sa, že chodia „s oceľou“. Mali so sebou retiazku či iný železný predmet, ktorým zabúchali na dvere a zavinšovali, napr.:

*Doniesou som vám oceli,
aby sa vám hrnce, miske nebili,
retazi netrhali a kolesá nelámali.*

Za vinš dostali drobné peniaze. Hlavné bolo, že návštevou zaistili ochranu pred nečistými silami a každým nezdarom. Osvedčeným ochranným prostriedkom bol okrem železa najmä cesnak, ktorým sa natierali kravské vemená aj dvere domov a maštali, a to najmä na Štedrý deň. V Bukovci po otelení kravy

vložili do dverí maštale brezovú metlu, ktorá mala zabrániť prísť nečistým silám. Ak sa už stalo, že sa dobytok dostal do moci zlého, aj na to sa používali špeciálne praktiky. Na železnú lopatku sa vzali žeravé uhlíky a na ne sa nasypali odrobinky zo štedrovečerného stola, ktoré sa každý rok odkladali na tento účel. Urieknutú kravu zo všetkých strán okiádzali takýmto dymom. Gazdovia v Lopeji zase verili, že strigy môžu prebývať aj v maštali pod dlážkou. Keď krava začala dávať menej mlieka, často podmostiny vymieňali.

V Zámostí som zase počul, že ak chce gazda prísť na to, kto jeho krave počaril, rozpálil v ohni železný zámok a hodil ho do mažiara. Potom ho zaliali mliekom od uriekutej kravy a drvili ho v mažiari do tých čias, kým dotyčná bosorka pod nejakou zámienkou nepríbehla, pretože už bolesť nemohla vydržať. Spofahlivým spôsobom identifikácie stríg bolo strúhanie stolčeka od Lucie do Vianoc. Tejto téme bolo venované povestové rozprávanie v minuloročnom vianočnom čísle. Bola to však nebezpečná vec, na ktorú sa odvážlivec podujal s vedomím, že riskuje zdravie i život.

A ako to bolo so smrťou týchto nešťastných žien? Keď vraj v Nemeckej zomierala jedna z bosoriek, chcela svoju moc odovzdať nasledovníčke. Žiadala si podať ruku, no žiadna z prítomných žien sa na to neodhodlala. Keď už však umieranie trvalo prídlho a ľudia videli, že sa trápi, podali jej porisko brezovej metly. Bosoráctvo vošlo doň a hneď nato žena vypustila dušu. Metlu potom na dvore spálili.

V minulosti si mnohí ľudia za podozrenie zo strigónstva vytrpeli svoje. Na príčine bola často ľudská závišť, nenávisť a zaslepenosť. Chvalabohu, inkvizičné procesy s čarodejnicami sú už dávno za nami. Rozprávania o magických praktikách a s nimi

súvisiace „skutočné“ príbehy zo života našich predkov však majú svoju hodnotu. Tvoria významnú súčasť ľudovej slovesnosti a hovoria nám veľa o zmýšľaní a duchovnom živote ľudí v predchádzajúcich storočiach pred nami.

Martin Lokša

Spomienka

■ Pri pripomienke na 20. výročie prvého verejného vystúpenia folklórnej skupiny Čierťaž je vhodné povedať o tejto pre obec významnej skutočnosti niekoľko slov. Vznik folklórneho kolektívu v Nemeckej, v obci, kde predtým takáto tradícia nebola, bol naozaj nezvyčajný počin. Tiež to, že súbor založili mladí ľudia bez toho, aby mali nejaký vonkajší podnet alebo oporu od starších, od ktorých by mohli získať odbornú pomoc. Považujem to za taký malý zázrak, ktorého podstatou bola skutočnosť, že sa tu v istom čase narodila a zišla nadšená skupina mladých ľudí, ktorí mali spoločnú záľubu, veľkú chuť a vôľu niečo dokázať. Samozrejme, že pomohlo aj ich predchádzajúce účinkovanie v miestnom divadelnom ochotníckom súbore. Tiež bolo dôležité, že sa mladým podarilo presvedčiť a pritiahnúť aj staršiu generáciu, hoci niektorí z nich nemali s folklórom veľké skúsenosti.

Je to naozaj zhoda veľkého množstva náhod, ktoré ku vzniku súboru, ale aj k jeho úspešnému pôsobeniu prispeli. Keď sa pozrieme po okolitých obciach, folklórnych súborov je tu ako šafránu. Veru neviem, či by niečo podobné dokázala vymyslieť a urobiť súčasná mladá generácia.

Samozrejme, treba povedať, že bez výraznej pomoci obce, hlavne poslancov, ktorí v tom čase v obecnom zastupiteľstve pôsobili, by založenie súboru možné nebolo. Veď sa začínalo z ničoho, ako sa hovorí, na zelenej lúke. Boli potrebné prostriedky na zakúpenie krojov, priestory na nácviky a ďalšie súvisiace náklady. Nie všetci členovia obecného zastupiteľstva boli hneď naklonení novej myšlienke. Dalo sa to pochopiť. Veď v tom čase obec zabezpečovala plynofikáciu, ktorú musela sama bez dotácií plynární či štátu zaplatiť a každá koruna bola potrebná. Tiež tu bola istá pochybnosť, či mladí vo svojom nadšení vydržia a pri prvom neúspechu nepríde k vytriezeniu a zániku započatého diela. Ale veľká vôľa mladých a tiež veľká trpezlivosť hlavného aktivistu a hovorcu mladých, vtedy ešte študenta Martina Lokšu, ich presvedčila, aby rozhodli správne. Treba povedať, že sa našli aj štedrý sponzori z našej obce, ktorí tiež finančne prispeli. Za to sa im treba poďakovať.

Výsledky práce súboru ocenilo aj obecnstvo na slávnostnom vystúpení pri 20. výročí prvého verejného vystúpenia Čierťaže v kultúrnom dome dlhotrvajúcim potleskom postojačky. Nakoniec sa patrí srdečne poďakovať vedúcej osobnosti súboru

PhDr. Martinovi Lokšovi, ako aj všetkým členom súboru, súčasným aj bývalým, za ich prácu a reprezentáciu obce doma i v zahraničí. A do ďalších rokov im zaželať veľa zdravia a tvorivých síl.

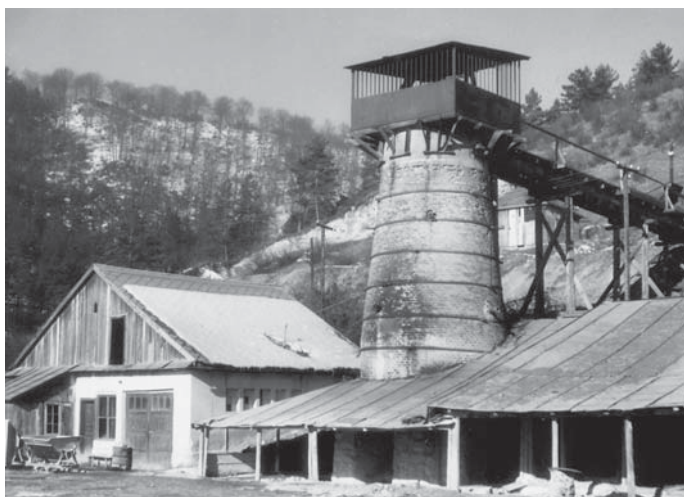
JTu

Pred bránami pekla

■ *Hrdinom tohto príbehu je jednoduchý človek, ktorý sa v januári 1945 zhodou okolností ocitol v horách pri Nemeckej. Volal sa Ján Siman a pochádzal z Helpy. Bol vyučeným obuvníkom a v časoch Slovenského národného povstania mal asi 20 rokov. Napriek tomu, že bol od narodenia hluchý, sa aktívne podieľal na pomoci partizánskym jednotkám, ktoré operovali v okolí jeho rodiska. Možno aj kvôli svojim remeselným zručnostiam sa stal súčasťou jednej partizánskej skupiny, ktorá začiatkom januára 1945 prechádzala horami z Horehronia na Banskú Bystricu. Pravdepodobne kvôli spomenutému hendikepu ho však skupina zanechala niekde v nízkotatranskej časti nášho chotára. Ráno sa v lese zobudil sám a neostávalo mu iné ako pobrať sa domov. Pri zostupe do doliny sa stal náhodným svedkom tragických udalostí pri vápenke, ktoré sa odohrali v dňoch 4. – 11. januára 1945. Ján Siman tieto ťažké časy výrazne poznačili a rozprával o nich len výnimočne. Spomienky na tieto ťažké časy prinášame v podaní jeho vnuka Jaroslava Jůzeka. Prerozprával ich v osobe svojho nepočujúceho starého otca, ktorý zomrel v roku*

No uvidíme, aký bude a ako dopadne tento novozačatý rok. Budem rád, keď strach a zlo konečne skončí. Och, naozaj som celkom premrznutý. Na vlastnej koži cítim to, že je január. December aj Vianoce sú za nami, aspoň na Štedrý večer bol pokoj. Asi sa nestrieľalo, lebo ani záblesk, nič som nevidel. Zima je silná, snehu veľa a počasie nie je také strašné ako to, čo sa deje tu u nás i v celom svete.

Nechali ma tu samého. No čo. Oklamali ma, hoci sa na mňa usmievali. To som od nich naozaj nečakal. Mal som pocit, že ma prijali medzi seba a patrím k nim... Dali dačo najest a aj vypiť...

Nemečianska vápenka v povojnovom období

Vyzeralo to, že ma berú, lebo som s nimi chcel byť a ísť ďalej. Veď koľkí z nich ma potľapkali a prikyvovali, aj ich veliteľ, dočerta, ako sa volal? Bože, moja hlava deravá, prizabudol som. No čo už, aspoň som im dal do poriadku zimné topánky, poopravoval baganče, čižmy a zhotovil nové. Mal som naozaj dobrý pocit. Myslel som si, že ma potrebujú, že im pomáham a konečne medzi nich patrím. Ešteže som na tento čas celkom dobre oblečený. Mám na hlave baranicu, na krku šál, zimné rukavice i kabát, dá sa to vydržať. Veď aj musím, lebo idem domov. A to je ďaleko... Ticho, ktoré tu panuje, je tu aj vďaka mne, lebo som...

Dočerta, hliadka! Ako ju jasne vidieť... a v plnej zbroji! Ide ku mne. Zmocňuje sa ma úzkosť. To je môj koniec! Najradšej by

som sa z ich dohľadu vytratil. Vidím dvoch gardistov. Nerozumiem im, možno sa mi aspoň z ich rozhovoru podarí niečo vylúštiť. Chlapi hovoria rýchlo. Asi viem, čo mi vravia, nejaké slová sa mi darí z ich úst vyčítať. Či som sám? Áno. Áno, prikyvujem, naozaj som sám. Niečo hovoria, cítim z nich nadradenosť, čosi povýšenecky kričia. Ale podľa uniformy je jasné, že sú to slovenskí junáci, gardisti. Bezočivo do mňa búchajú puškami, strkajú, tvária sa hrôzostrašne. A asi ma prezývajú, vyziera to tak. No nič, musím tie ich posmešky vydržať. Určite chcu vedieť, kto som, čo tu teraz robím a kde som bol. Dúfam, že sa mi to podarí vysvetliť a oni pochopia. Mám strach, nikomu som nič zlé neurobil. Samozrejme, okrem toho, že som pomáhal ich nepriateľom. Našťastie, oni o tom nevedia. Nevyzerám na to, že by som poslednú noc spal v hore, dokonca s partizánmi. Oprášil som sa od ihličia, snehu aj špiny. Pravdepodobne ma čaká nejaký trest, možno hrdelný. Alebo... majú samopaly, tak ma...

Rukami im ukazujem, čo im chcem povedať, a aj čižmy, ktoré som mal ako obuvník na pleciach. Ukazujem ich a naznačujem – takáto robota ma živí. Našťastie mi ich nikto v noci nezobral. Na mieste ďaleko v horách, kde sme celá brigáda zaľahli a spali, som ich mal pre istotu k sebe priviazané. To sa mi oplátilo. Nechceli ma zobudiť, vziať ma s nimi bojovať, tak bez rozlúčky odišli. Napokon som patrole dal k nahliadnutiu aj obuvnícku tašku s náradím. Papiere, doklady mi drzo vytiahli po rozopnutí goliera na kabáte, pretože som ich mal vo vnútornom vrecku.

„Nepočujem... Banská Bystrica... robota... topánky... koniec... nieta robota, nieta koruny, preto idem pešo domov...“ Vysvetľujem im so strachom o život, ja, Janko Nemko, ako ma ľudia zvykli volať, ukazujúc im to aj znakovou rečou. Na voja-

Zimný pohľad na centrum Nemeckej v období 2. svetovej vojny

koch vidieť, ako si ma obzerajú a medzi sebou o niečom hovoria. Ten moment, to boli najdlhšie sekundy, minúty v mojom živote. Nakoniec sa asi na niečom dohodli, prikývli a bijúc pažbami pustili ma svojou cestou. Na ich tvárach som videl škodoradosť a výsmech. Ten výstrel spoza mňa som naozaj necítil, nepočul a to ma určitým spôsobom zachránilo. Tá hliadka, teda jeden z nich, vystrelil s veľkou presnosťou, vycítil som to a aj uvidel. Zasiahol smrek predomnou, strela preletela blízko mojej hlavy. Náboj urobil dierku v dreve, zavrátal sa približne v mojej výške. Začal som sa strašne báť, až mi išlo srdce odpadnúť. Na chvíľu som zmeravel, skoro som sa... Toto som na vlastnej koži ešte nezažil! Ani som sa neotočil a šiel som tak rýchlo, ako som si mohol dovoliť... V tejto dobe nie je problémom pôsobiť podozrivu pre čokoľvek. A takých namieste, bez súdu zvyknú zastreliť...

Ján Siman, hlavná postava príbehu, medzi sovietskymi vojakmi na konci vojny (v strede v bielej košeli a obleku)...

Ako som schádzal, napravo v diaľke som úchytom niečo zbadal. Predo mnou je Nemec-ká, lebo pod kopcom, z ktorého chcem práve teraz zísť, sú dve vápenné pece. Ježišimária, z jednej z nich šľahajú plamene do poriadnej výšky, hrozivo ako v pekle! Čo to? A pre koho teraz pália vápno? Nie sú tam iba robotníci z vápenky. Aj gardistov je tam plno. Prečo, čerti, celú vápenku, hlavne ten vykúrený kotol strážia? Čo chcú nebodaj namiesto vápna vypáliť z niečoho rýdze zlato? Tú druhú pec asi nepoužívajú. Je chladná, dokonca má strechu a pre ňu, teda presnejšie okolo nej postavili drevený barak. Asi ju majú v zálohe, preto na pokoji odpočívajú. Vidím, že k vápenke ide plne naložené nákladné auto, aspoň tak vyzerá. Veľké, s dlhým nosom a natiahnutou plachtou. Tá pred celým svetom starostlivo zakrýva náklad, ktorý vezie na korbe. Žeby na spálenie? Zadkom cúva smerom k tej žeravej peci. Skúsenejší šofér presne vie, kam ide a čo musí robiť. Veď ho tí čerti aj navigujú a on to iste nerobí prvýkrát. Zastal a...

Preboha, čo to má znamenať? Nepočujem, ale tú hrôzu vidím. Veď oni tých úbohých ľudí vedú po rampe, zhadzujú a... Bože môj, mám strach! Potrebujem Ťa... buď mi na pomoci, aby som došiel domov! Otče náš, ktorý si na nebesiach...

Jaroslav Jůzek

... a v roku 1983.

Jaroslav Jůzek

Ach, Bože môj, v túto noc,

X X X X X X X X

a nielen ona jediná nás väzní, čím nás drží v hrsti,

no nie ako teraz pre niečo

beštiálne, žiaľ, tu obzvlášť

pod vojenskými uniformami tých, ktorým bijú pre pohrdanie

k iným dušiam zlé srdcia,

aj tu nad žeravým kotlom

vápenky a, Pane môj, z nej sa

dymí, ako vidieť, v nej

má ktosi potrebu vraždiť,

a to nadobro telá spaľovať.

Bože, ako to vidieť, teraz som

na rade ja... Pýtam sa, musíme

zomrieť, i keď fašisti jasne vedia,

že sa blíži ich koniec a vojne záver?

Beštie, ešte chcú byť nenápadné, preto to robia

potichu... Aby nikto iný, okrem tejto vápenky a pri nej zapálených gardistov,

nebol na to, čo robia s nami, príliš zvedavý. Vidieť i čuť pred hrozným koncom ustráchané dietky či starkých,

beznádej ich matiek a žien i... Veď zúri vojna, no Nemci budú čochvíľa musieť zutekať,

prehrávajú, preto kým smú, ešte nás kynozia.

Jedného z tých katov, čo ma tlačí k otvoru, zúfalo držím za rukáv a...

ako obetný baránok padá do zajatia plameňov podo mnou.

Blahoslavený Titus Zeman

■ V posledný septembrový deň tohto roka sa konalo v Bratislave blahorečenie dona Titusa Zema-
na, saleziána, kňaza a mučeníka
za duchovné povolania. Udalosť
mala odozvu nielen v cirkevných
kruhoch, ale aj v občianskej spo-
ločnosti. Pripomenula nám všet-
kým dobu totalitného režimu, kto-
rý potláčal náboženskú slobodu.

Kto bol Titus Zeman? Narodil
sa 4. januára 1915 vo Vajnoro-
ch pri Bratislave. V rodine dostal
dobrú kresťanskú výchovu. Už

v detstve sa rozhodol, že sa stane rehoľným kňazom. Jeho túžba
sa naplnila v saleziánskej spoločnosti. Svoje kňazské poslanie
vykonával na viacerých miestach, naposledy vo farnosti Šen-
kvice. Práve v tom čase štátna moc obsadila kláštory a rehoľní-
kov presunula do sústreďovacích táborov. Don Titus sa vtedy
začal zaoberať myšlienkou odviesť ilegálne svojich mladých
spolubratov do zahraničia, aby tam mohli pokračovať vo svojej
formácii. Podarilo sa mu zorganizovať a úspešne previesť cez
stráženu hranicu dve skupiny rehoľníkov, zatiaľ čo pri treťom
pokuse bol zadržaný spolu s ostatnými členmi skupiny. Násled-
ne bol podrobený dvojročnej vyšetrovacej väzbe, v ktorej bol

vystavený neľudským metódam trýznenia. Na súdnom procese
bol obžalovaný ako vlastizradca a špión Vatikánu. V rámci svo-
jej obhajoby don Titus povedal: „Vo svojom svedomí sa necítim
vinný. Všetko, čo sa mi kladie za vinu, robil som z lásky k Cír-
kvi a osobitne z lásky k Saleziánskej spoločnosti, ktorej Ďaku-
jem za všetko, čím som. Cítil som povinnosť prevádzať do zah-
raničia kňazov, ktorým doma bolo znemožnené kňazské
pôsobenie. Za zvláštne poslanie som pokladal pomáhať sale-
ziánskym seminaristom dokončiť bohoslovecké štúdiá, keď po
zatvorení rehoľných domov sa nemohli stať kňazmi.“

Súd vymeral donovi Titusovi trest 25 rokov odňatia slobody.
Prešiel viacerými väznicami, vrátane Jáchymova, kde holými
rukami spolu s ďalšími triedil smolinec, rádioaktívnu rudu,
z ktorej sa získava urán. Po uplynutí polovice trestu bol s pod-
lomeným zdravím podmienene prepustený z väzenia. Vďaka
politickému uvoľneniu v spoločnosti mohol popri zamestnaní
službiť sväte omše aj svedovať. Zomrel 8. januára 1969 a je po-
chovaný vo Vajnorochoch.

Pápež František povedal, že najkrajšie bohatstvo, aké môže
mať nejaký národ, je bohatstvo svätých. Don Titus Zeman je
ďalším drahokamom v korune svätých, ktorá zdobí Cirkev na
Slovensku. Jeho život je svedectvom viery a nádeje, že pravda
zvíťazí nad klamstvom a že odpustenie je silnejšie než ľudská
nenávisť.

Miroslav Kuric

Na ceste k životu

23. ročník Dobrej noviny

■ Koledovanie má po stáročia ten istý cieľ – ohlasovať dobrú
zvesť a stmelovať ľudské životy. Jeho súčasné formy sú len odpo-
vedou na premeny spoločnosti. V čase, keď všedný deň mnohým
ľuďom splýva so sviatočným, je pre deti a mnoho dospelých kole-
dovanie výzvou zaujímať sa o iných a aj touto cestou pomáhať.
Okrem finančnej zbierky na rôzne humanitárne projekty pre ľudí
v Afrike býva kolednícka návšteva pre osamelých a starších ľudí
neraz vzácnym nehmotným darom a veľkým potešením. Kedysi
bolo koledovanie čisto chlapčenskou záležitosťou, no dnes spája
deti bez rozdielu.

Koledovanie Dobrej noviny vytvára príležitosť stretnúť sa, po-
môcť iným, spoznať rodiny v našej farnosti, porozprávať sa s nimi.
Podobne ako po iné roky, aj v tomto roku máte možnosť nahlásiť
svoj záujem o prijatie koledníkov Dobrej noviny buď priamo
v našom farskom kostole (na pripravenom zozname pod chórom),
alebo prostredníctvom konkrétnych osôb – Mareka Lokšu, Zuzany
Kováčovej, Ruženy Bartošovej, Zuzany Lokšovej a Hanky
Ollerovej. Akcia je naplánovaná na 2. sviatok vianočný, t. j. na
26. decembra v popoludňajších hodinách.

V poradi už 23. ročník Dobrej noviny nesie názov Na ceste
k životu. V tomto roku bude v centre pozornosti práca dcér kresť-
anskej lásky sv. Vincenta de Paul (sestier vincentiek) v meste
Alitena na severe Etiópie. Dobrá novina tu od roku 2015 podpo-
ruje zdravotné stredisko zamerané na starostlivosť o matky s deť-
mi. Vďaka tejto podpore môže v náročnom teréne v okolí Aliteny
jazdiť sanitka k vážnym prípadom alebo k mamičkám pred pôro-
dom. Miestni zdravotníci sú „na ceste k životu“ doslova každý
deň. Alitena sa nachádza v ťažko dostupnej horskej oblasti s osíd-
lením roztrúseným na svahoch hôr. K mnohým osadám tu žiadna

cesta nevedie. Existujúca
cesta, ktorú si miestni ľudia
vytesali do kameňa, je veľ-
mi náročná. Jedným z mála
út v Alitene je sanitka, kto-
rá je súčasťou nášho pro-
jektu. Dostupnosť lekárskej
pomoci pomáha mnohým
rodičkám s komplikáciami
a malým deťom, ktoré by sa
v náročnom teréne nedosta-
li do nemocnice včas.

Okrem zdravotného stre-
diska vedú sestry vincentky
v Alitene viaceré projekty
pre miestnu komunitu: škôl-
ku s montessori výučbou
a výživovým programom
pre deti z najchudobnejších

rodín, rozvojové centrum pre ženy, internát pre dievčatá z odľah-
lých oblastí, program potravinovej pomoci pre deti a mladých,
ktorí chodia v Alitene do školy, či detské a mládežnícke centrum.
Dobrá novina v roku 2018 okrem toho podporí aj ďalšie rozvojo-
vé projekty v Etiópii, Kamerune, Južnom Sudáne, Keni a Ugande.
O tom, že koledovanie má význam aj dnes, sa môžete presvedčiť
aj počas tohtoročných Vianoc. Tešíme sa na stretnutie s vami..

Zuzana Lokšová

Vždy som chcel reprezentovať Slovensko

Branislav Skladaný donedávna patril k najväčším talentom nášho volejbalu. Pôsobil v slovenských, no najmä v českých a ďalších zahraničných kluboch ako skvelý nahrávač. Bol neoddeliteľnou súčasťou reprezentačného družstva, s ktorým dosiahol mnohé medzinárodné úspechy. V roku 2016 sa zúčastnil ankety o najlepšieho volejbalistu Slovenska, kde skončil druhý, tesne za víťazným E. Kohútom. Lenže vracajúce sa zranenia, ktoré často „koketujú“ s vrcholovými športovcami, ukončili jeho profesionálnu kariéru volejbalistu zo dňa na deň. O tom, čo Braňa naštartovalo, ako vnímal

svoje začiatky, kde všade pôsobil a aké má plány do budúcnosti, si môžete prečítať v nasledujúcom rozhovore s ním.

Braňo, pokiaľ si dobre pamätám, ty si začínal ako žiak ZŠ s futbalom. Kedy nastal ten zlom a povedal si si, že práve volejbal je to, v čom môžeš byť dobrý, čo ťa posunie vpred?

Zlom nastal, keď som sa zranil na futbale. Môj otec mi povedal, aby som hral len volejbal, lebo tam je sieť a tá sa nedá preskočiť. Tak som sa definitívne rozhodol pre volejbal.

Pamätáš si, kedy a kde si okúsil chuť tých ozajstných volejbalových zápasov – hala plná divákov, pravá športová atmosféra a chuť zvíťaziť?

Odmalička som chodil na zápasy Petrochemy Dubovej, ako chlapec som podával lopty a predstavoval som si, že stojím na ihrisku a hrám pre divákov. Tento sen sa mi splnil vo 4. ročníku na strednej škole, kde som nastúpil za Dubovú proti Myjave. Striedal som v každom sete a vyhrali sme 3 : 0. Pred zápasom som sa bál, ako to dopadne, a výsledok bol parádny. Bol som šťastný, lebo v hľadisku sedeli rodičia i kamaráti.

Prečo u teba zvíťazila práve kariéra nahrávača?

Bol som nízkej postavy a vedel som, že ak sa mám vo volejbale presadiť, tak len v pozícii nahrávača. Na tom, ako som sa rozhodol, majú veľkú zásluhu práve moji rodičia. Otec a mama, ďakujem za všetko, čo ste pre mňa spravili, hlavne za to, že ste ma podporovali.

S niekdajším miestnym klubom Petrochema Dubová ste získali 3. miesto v slovenskej extralige a 2. miesto v slovenskom pohári. Aké sú tvoje spomienky na toto obdobie?

Spomienky sú krásne, len ma mrzí, že sme nevyhrali pohár/ligu. Mal som naplánované, že sa vrátim na Slovensko a budem hrať za Dubovú, ale, bohužiaľ, dopadlo to tak, ako to dopadlo.

Ako 20-ročný si zmenil svoje doterajšie pôsobisko – najskôr si nastúpil do klubu Odolenej Vody a neskôr do Kladna v Českej republike. Ako si vnímal tieto nové výzvy, nové príležitosti?

Bol to krok dopredu. Česká liga bola lepšia ako slovenská a Odolena Voda bol jeden z najlepších tímov v Česku. Nebolo o čom uvažovať.

Ktoré ďalšie krajiny a športové kluby sa stali tvojím dočasným domovom?

Hral som v Nemecku, Francúzsku a Belgicku. Keď som prestúpil z Kladna do Nemecka do klubu Generali Haching, priznám sa, že som nevedel, do čoho idem. Hrali sme ligu majstrov, vyhrali sme pohár a skončili sme na 3. mieste v lige.

Máš nejaké zaujímavé príhody z tohto obdobia?

Bolo to v roku 2011, keď sme s reprezentáciou skončili na majstrovstvách Európy na 5. mieste. Táto sezóna bola pre mňa najlepšia a zostane navždy v mojich myšlienkach.

S aktívnou kariérou nahrávača si sa mienil rozlúčiť doma v našej extralige vo VK Prievidza. Avšak nestalo sa tak. Zdravotné komplikácie sa podpísali pod ukončenie tvojej úspešnej volejbalovej kariéry. Ako to vnímaš teraz, s odstupom niekoľkých mesiacov? Bolo to určite neľahké rozhodnutie.

Áno, chcel som sa rozlúčiť na Slovensku, lebo mi chýbal titul zo slovenskej ligy. Dlho som rozmýšľal, čo budem robiť ďalej a naskytla sa mi možnosť pracovať v Dolnom Kubíne. Išiel som na pohovor a zobrali ma. Tak som si povedal, že to skúsím a uvidím, ako ma to chytí. Bol som prekvapený, ale práca ma bavila, tak som sa rozhodol, že prestanem hrať volejbal a sústredím sa len na prácu a rodinu. Zavolať som do Prievidze a povedal som im, že končím s volejbalom. Ešte sa ma snažili prehovoriť, ale ja už som bol rozhodnutý. Posledné sezóny som mal zdravotné problémy, ktoré ma obmedzovali v pohybe. Bolo to správne rozhodnutie. Nič nefutujem.

Počas svojho športového pôsobenia si sa stihol oženiť a založiť si rodinu. Viem, že prevažný čas ste trávili spolu v zahraničí, ale predsa – malé dieťa, cudzia reč, tréningové procesy, zápasy, sústreďenia spôsobovali neraz odluku od najbližších. Ako ste to spolu zvládali?

Manželka je rodáčka z Dolného Kubína a počas môjho pôsobenia v Čechách študovala právo v Bratislave. Počas môjho pôsobenia v Nemecku pracovala v Čechách a videli sme sa málo. Ja som bol stále na cestách a ona by bola doma sama. Rozhodli sme sa, že si založíme rodinku a v roku 2013 sa nám narodil syn Branko junior. Bol to posledný rok v Nemecku a ďalší rok som prestúpil do Francúzska. Tam sme boli spolu a Branko začal chodiť do škôlky ako 2-ročný. Začiatky boli ťažké, ale zvládli sme to.

Vedel by si mi povedať, ktoré rozhodnutie ovplyvnilo tvoj život najviac a prečo?

Asi najťažšie rozhodnutie bolo skončiť s volejbalom. Robil som to celý život. Teraz vidím, že to bolo správne, ale vtedy som si nevedel predstaviť, čo budem robiť po volejbale. Nechcel som byť trénerom, ktorý má podobný život ako hráč, ale chcel som skúsiť niečo nové. Nová výzva, iná skúsenosť.

Mal si nejaký veľký detský sen? Ako sa odráža v dospelosti?

Vždy som chcel reprezentovať Slovensko a dosiahnuť niečo veľké. Aby ma v hľadisku podporovali všetci najbližší a my aby sme vyhrali dôležitý zápas. Sen sa mi splnil a teraz mám iné, ale tie si nechám pre seba.

Aké máš pracovné plány do budúcnosti? A kde sa cítiš naozaj doma?

Pracujem v developerskej spoločnosti BL, s. r. o. A môj plán je učiť sa, učiť sa, učiť sa a potom postaviť krásny hotel. Kde som doma? Doma som tam, kde je moja rodina, teda manželka a syn.

Vela vrcholových športovcov sa po skončení kariéry pokúša uplatniť v trénerskej pozícii. Neláka ťa táto myšlienka?

Iba tréner pre deti – kvôli synovi. Inak ma to neláka.

Máš malého syna Branka. Zašportujete si spoločne? Ako tráviš spoločný čas s rodinou?

Áno, každý pondelok máme volejbalový tréning. Cez víkend spolu športujeme, nakupujeme, cestujeme.

Zuzana Lokšová

Krátke zhodnotenie sezóny

(Z činnosti Dobrovoľného hasičského zboru v Nemeckej)

Hasičskú sezónu sme začali účasťou našich dráčikov na zimnom a jarnom kole hry Plameň, kde sa naša hasičská mládež umiestnila na medailových pozíciách. Ďalej sme pokračovali súťažou na domácej pôde, ktorá sa konala pri príležitosti osláv svätého Floriána, patróna hasičov. Súťaže sa zúčastnili dve družstvá, a to družstvo žien a družstvo mužov nad 35 rokov. Obidva

domáce tímy skončili na prvých miestach. Ženy a družstvo dorastencov sa zúčastnili územnej súťaže hasičských družstiev, obe družstvá sa umiestnili na druhom mieste. Putovný pohár v kategórii jednotlivcov si za DHZ Nemecká odniesla Dominika Moťšková.

V lete sme sa prvýkrát v histórii nášho zboru prihlásili do Horehronskej hasičskej ligy, ktorá prebiehala od júna do septembra. Jednotlivé kolá organizovali dobrovoľné hasičské zbory z nášho okresu. Po každom kole nám boli do tabuľky pripisované body. Veľké finále hasičskej ligy sa konalo na námestí v Brezne, kde sa zúčastnili družstvá z Nemeckej, Hronca, Valaskej, Polomky, Závadky nad Hronom, Gašparova, Drábska a Ratkovského Bystrého. Družstvo žien sa umiestnilo v celkovom hodnotení na skvelom 3. mieste a družstvo dorastencov, ktoré súťažilo v kategórii muží, obsadilo 8. miesto. Naše dve detské družstvá sa v októbri zúčastnili na jesennom kole hry Plameň, ktoré sa konalo v Nemeckej. Obe mládežnícke družstvá sa opäť umiestnili na medailových miestach.

Pre nás je každý tréning aj účasť na súťažiach veľkým úspechom. Ženy, dorastenci, ale aj hasičská mládež sa stretávajú, trénujú, zbierajú skúsenosti, robia niečo pre seba a ich zápal pre hasičstvo je niečo krásne. Dobrovoľné hasičstvo však nie je len o súťažení, ale predovšetkým o obetavej práci. Dobrovoľní hasiči často zasahujú pri požiaroch, povodniach, veterných i snehových kalamitách. Naša obec má to šťastie, že sme v uplynulom období nemuseli pri vážnejších udalostiach zasahovať.

Chcem sa poďakovať v mene celého výboru Dobrovoľného hasičského zboru v Nemeckej starostovi obce Nemecká pánovi Čižmárikovi, poslancom obecného zastupiteľstva, všetkým sponzorom, podporovateľom, všetkým rodičom, ktorí nám počas celého roka pomáhali finančne, materiálne alebo osobnou účasťou. Všetkým čitateľom prajem príjemné prežitie vianočných sviatkov a všetko dobré v novom roku.

Pavel Marčok ml.

Šport

Patrik Halgaš majstrom Slovenska

■ V dňoch 13. – 15. októbra 2017 sa na východe Slovenska v Gelnici konalo trojdňové finále Majstrovstiev Európy ENDURO, ktoré bolo zároveň ukončením tohtoročnej sezóny. Na tomto podujatí sa zúčastnil aj náš mladý úspešný pretekár Patrik Halgaš. V jednotlivých

triedach štartovalo 117 jazdcov z celého sveta – Austrálie, Francúzska či Južnej Afriky. Slovensko reprezentovali 13 jazdci, medzi nimi aj Patrik Halgaš so štartovným číslom 214.

Trať bola pomerne náročná, jedno kolo meralo 71 km, obsahovalo 3 merané testy a 3 časové kontroly. V každom kole bol extrém test – to znamená poľená, kamene, pneumatiky, ale aj strmé výjazdy a zjazdy. Oproti roku 2015, kedy Patrikovi zlyhal motocykel, môžeme byť tohto roku na neho hrdí a spokojní, pretože v absolútnom hodnotení bez rozdielu tried zo všetkých 12 slovenských jazdcov obsadil 15. miesto. V skupine JUNIOR ENDURO TEAM sa umiestnili na 2. mieste. Ako jednotlivec za všetky 3 dni obhájil 4. miesto v triede Junior. Škoda sobotňajšieho dňa, kedy spadol, odlomil spojkovú páčku v teste a tiež mu padla reťaz, čím si pokazil čas. No na Majstrovstvách Slovenska skončil v absolútnom poradí na 1. mieste, taktiež v triede Enduro E2 a aj v triede Junior. Tým sa stal majstrom Slovenska v triede E2 aj triede Junior. Srdečne mu blahoželáme a ďakujeme za reprezentáciu. Prajeme mu hlavne zdravie, pevnú vôľu, šťastie a dobrých sponzorov. Aj on sám ďakuje všetkým, ktorí ho podporovali, držali mu palce a vďaka ktorým mohol dosiahnuť takéto výsledky.

MAX

Futbalový klub Sokol Nemecká

■ Počas krátkej letnej prestávky nastali v kádri FK Sokol Nemecká ďalšie zmeny. Zo základnej zostavy odišli traja hráči, ktorých bolo treba nahradiť. Prostredníctvom známostí sa podarilo do Nemeckej „dotiahnuť“ hráčov z iných kolektívov.

Aj keď záver jesennej časti s 12 bodmi je za posledné dva roky bodovo najúspešnejší, úplne spokojní s výsledkom byť nemôžeme. Vo viacerých, hlavne domácich stretnutiach sme síce po bodoch siahli, no tesne sme o ne v posledných minútach prišli. 12 získaných bodov nás po jeseni zaradilo medzi 5 posledných tímov, ktoré na jar zabojujú o udržanie sa v súťaži. Štartovaciu pozíciu máme lepšiu ako po iné roky, takže ak sa cez zimu poriadne pripravíme, verím, že sa v tabuľke posunieme nahor.

Nestabilnosť kádra znamená nestabilnosť výkonov. Ťažko sa kráča za lepšími výsledkami, ak každého pol roka „hasíme“ situáciu po odchodoch viacerých hráčov namiesto toho, aby sme pracovali na zvyšovaní kvality stabilného kádra. Časy, kedy bolo 15 stabilných hráčov naviazaných na Nemeckú geograficky aj vzťahom, sú už preč. Je teda prirodzené, že musíme hľadať aj inde. V družstve preto nájdeme aj hráčov zo Zvolena, Banskej Bystrice, Krupiny či Podbrezovej.

Chcel by som im poďakovať za ich snahu prekonať aj viac kilometrov, aby mohli hrať v dresoch našej obce. Osobitne by som sa chcel poďakovať stabilným hráčom FK Sokol, ktorí už dlhé roky bez prestávky reprezentujú naše farby a na ktorých sa vždy dalo spoľahnúť. Tí, ktorí sa o futbal v Nemeckej zaujímajú a chodia na zápasy povzbudzovať, určite vedia, o ktorých jednotlivcoch je reč.

Juraj Lokša

Dňa 27. decembra 2017 sa od 9.00 hod. v športovej hale ZŠ s MŠ v Nemeckej uskutoční 21. ročník

Vianočného stolnotenisového turnaja

registrovaných a neregistrovaných hráčov.

Pozývame všetkých priaznivcov stolného tenisu.

Na Vianoce

Zuzana Kováčová

Keď z neba padá hviezdička
a mráz pobozká ťa na líčka,
stopy v snehu vetrom rozmazané
a v diaľke zvoní čiesi sane,
keď tma je priateľ a slnko dar
a vôňu lásky ti niekto dal,
keď obraciaš sa s bážňou k nebu
a dávaš iným cit a nehu,
keď príde pokoj do tvojich dvier
a nádej počuť z ľudských pier,
keď skromne kľučíš a klopiš zrak
a tvoje čelo nezastiera mrak,
to je tá chvíľa všetkých chvíľ,
kiaľby si stále takto žil!
Človek...

Novoročný pozdrav
z obdobia okolo roku 1945

Blahoželáme

60-ročným

Miroslavovi Múkovi (Dubová)
Bohuslavovi Luptákovi (Nemecká)
Ladislavovi Faškovi (Dubová)
Dušanovi Škropekovi (Nemecká)
Jozefovi Slivkovi (Dubová)
Milanovi Pekovi (Nemecká)
Mgr. Marte Chlebovcovej (Dubová)

65-ročným

Jánovi Žabkovi (Dubová)
Lubomírovi Búdovi (Zámotie)
Maximiliánovi Holubovi (Zámotie)

70-ročným

Stanislavovi Jankulovi (Dubová)
Petrovi Polačkovi (Dubová)

75-ročnej

Elene Halgašovej (Dubová)

85-ročnému

Františkovi Braciníkovi (Nemecká)

Opustili nás

Zora Chovancová (Dubová, 95 r.)
Anna Dernáčová (Dubová, 83 r.)
Michal Majerčík (Dubová, 87 r.)

Upozornenie

Upozorňujeme spoluobčanov, aby počas zimnej údržby miestnych komunikácií neparkovali svoje motorové vozidlá na verejných priestranstvách v blízkosti miestnych komunikácií.

Predídú tak škodám na zdraví a majetku, za ktoré obec Nemecká nebude niesť zodpovednosť.

Ďakujeme za porozumenie!
Obecný úrad Nemecká